НОВИЙ ПОДВИГ У ВСЕСВІТІ

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Молодий комунар

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

СУБОТНІЙ ВИПУСК

Рік видання XI
№ 116 (1284). • СУБОТА, 26 ВЕРЕСНЯ 1970 р. • Ціна 2 коп.

Кіровоградська обласна бібліотека ім. Н. К. Крупської
Контрольний

ВІДКРИТТЯ ТИЖНЯ УКРАЇНСЬКОЇ РАДЯНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ НА КІРОВОГРАДЩИНІ

Увечері 25 вересня в приміщенні Палацу культури імені Жовтня в Кіровограді відбувся урочистий вечір відкриття Тижня української радянської літератури на Кіровоградщині, присвяченого XXIV з'їзду КПРС.

Звіт про цей вечір читайте в наступному номері газети.

КВІТИ І СОНЦЕ

Учора в Кіровоградському аеропорту трудящі міста стрічали групу українських письменників, які візьмуть участь у проведенні Тижня української радянської літератури на Кіровоградщині.

І прапори, і квіти, й привітні обличчя молодих степовичок, а над усім — лагідне сонце. З нетерпінням чекали тої миті, коли можна буде привітати жаданих, дорогих гостей.

І ось подали трап до літака. Кіровоградці пізнавали Леоніда Новиченка, Олексія Коломійця, Дмитра Павличка, Саву Голованівського, Віталія Коротича, Івана Драча, земляків наших Віктора Близнеця і Віталія Логвиненка та інших, чиє слово палке, чиї твори — надбання культури нашої — мають широкого і прихильного читача.

Гостей стрічали секретар обкому КП України Д. С. Сиволап, завідуючий відділом пропаганди і агітації О. К. Піскунов, завідуючий відділом оргпартроботи М. Т. Кондратенко, заступник завідуючого відділом пропаганди і агітації І. П. Оліфіренко, секретар Кіровоградського міськкому КП України А. Д. Сухачов, перший секретар обкому ЛКСМУ М. Д. Сиротюк, представники радянських органів, члени обласного літературного об'єднання, обласного відділення Спілки журналістів УРСР та інші офіційні особи.

— Щиро вітаємо вас на щедрій кіровоградській землі!—сказав у вітальній промові Дмитро Спиридонович Сиволап. — Дякуємо за вашу участь у Тижні української радянської літератури, який присвячується XXIV з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу. Ласкаво просимо, дорогі гості!

Приймаючи хліб-сіль, піднесений степовичками в барвистому національному вбранні, лауреат Шевченківської премії, секретар Спілки письменників СРСР, заступник голови правління СПУ, член-кореспондент АН УРСР, доктор філологічних наук, письменник і драматург Леонід Новиченко сказав у слові-відповіді:

— Привіт вам, шановні кіровоградці, від усіх письменників України! Творчість письменника — не монолог, а завжди діалог з читачем, з сучасником. Тому так важливо нам бути у постійному контакті з народом. Хай же зустрічі наші пройдуть під знаком єдності літератури і народу!

Леонід Новиченко проголосив здравицю на честь Комуністичної партії Радянського Союзу, народу, Батьківщини.

Світило сонце над містом, кіровоградці дарували гостям букети квітів і щиро раділи з такої зустрічі.

І. ЧОРНОГОРЕЦЬ.

НА ЧЕСТЬ ГОСТЕЙ

НОВОУКРАЇНКА. Значну підготовчу роботу до відзначення Тижня української радянської літератури провели культармійці Новоукраїнського району. В усіх бібліотеках обладнано книжкові виставки творів українських радянських письменників та творів літераторів-земляків. В клубах, бібліотеках, школах відбулися бесіди, читацькі конференції.

Цікаву нову концертну програму підготували до зустрічі гостей — письменників України, аматори самодіяльного мистецтва районного Палацу культури. З нею вони виступлять на батьківщині письменника І. К. Микитенка та поета Т. Г. Масенка — в селах Рівному та Глодосах.

О. ГАЙКО.

НОВГОРОДКА. «Вам, читачі,—письменники України», — таку книжкову виставку, наприклад, оформлено в Білозернівській сільській бібліотеці. На полицях — твори відомих українських прозаїків та поетів Олеся Гончара, Любомира Дмитерка, Олександра Корнійчука, Петра Ребра, Івана Драча. Щодня завідуюча бібліотекою Ганна Силівна Менич проводить з читачами бесіди про життя і діяльність письменників, обговорює з ними цікаві твори.

Подібні книжкові виставки, присвячені Тижню української радянської літератури на Кіровоградщині, оформлено в сільській Спасівській та в районній бібліотеках.

С. АЛЕКСЄЄВ.

ВИДАТНИЙ КОСМІЧНИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ

Як уже повідомлялося, вранці 24 вересня 1970 року поворотний апарат автоматичної станції «Луна-16» зробив м'яку посадку за 80 кілометрів на південний схід від міста Джезказган Казахської РСР. Вперше в історії освоєння космічного простору місячний грунт доставлено на Землю з допомогою автоматичного апарата.

* * *

Центральний Комітет Комуністичної партії Радянського Союзу, Президія Верховної Ради СРСР і Рада Міністрів СРСР у своєму привітанні палко поздоровили вчених і конструкторів, інженерів, техніків і робітників, всі колективи і організації, які брали участь у створенні і здійсненні польоту автоматичної станції «Луна-16». Ця перемога, говориться у привітанні, особливо радісна, що її здобуто в ленінський ювілейний рік, в період підготовки до XXIV з'їзду Комуністичної партії Радянського Союзу.

* * *

Вчені, конструктори, інженери, техніки і робітники, які здійснили політ «Луни-16», у своєму рапорті Центральному Комітетові КПРС, Президії Верховної Ради СРСР, Раді Міністрів СРСР пишуть, що вони присвятили це досягнення радянської науки і техніки наступному XXIV з'їздові Комуністичної партії Радянського Союзу. Творці автоматичної станції запевнили партію, уряд, весь радянський народ, що примножать зусилля в здійсненні нових завдань по дальшому освоєнню космосу на благо нашої великої Батьківщини, в інтересах усього людства.

(ТАРС).

Неймовірно, фантастично!

Важко передати те почуття, яке охопило мене при повідомленні про нове досягнення нашої науки. Політ автоматичного апарата на інше небесне тіло — це новий, небачений в історії, подвиг радянських вчених. Посадка на Місяць автоматичної станції з поворотною космічною ракетою дає змогу розв'язувати завдання систематичного вивчення різних районів небесних тіл. При чому такий спосіб дуже економічний і вигідний.

Всі комсомольці нашого заводу в захопленні від цієї події.

— Неймовірно, фантастично! — тільки й чується в розмовах.

Гордимося нашими вченими і конструкторами за такий подарунок Партії і народу в честь XXIV з'їзду КПРС.

В. ДУБНИЦЬКИЙ,
секретар комітету комсомолу заводу тракторних гідроагрегатів.

ЗАВТРА — ДЕНЬ МАШИНОБУДІВНИКА

ОДИН ДЕНЬ У МОЛОДІЖНІЙ

Репортаж

ВІДБЛИСКИ розплавленого литва, що клекоче у вагранці, час від часу яскраво освітлюють цех аж до самого склепіння. І тоді сірі й чорні кольори, характерні ливарням, набувають теплих відтінків, оживають. Ось поволі мимо пропливають секції підвісного конвейєра. Глухо відбивають такт формувальні верстати. А над усім цим, вогнем і гуркотінням, чаклують люди.

В комсомольсько-молодіжну бригаду формувальників ливарного цеху ковкого чавуну я потрапила в кінці першої зміни. На хвилину залишивши верстат, підійшов бригадир Георгій Дудник.

— Хлопці на другій зміні. А в мене сьогодні заняття увечері. Попросив помінятись.

Про те, що Георгій Дудник — студент, мене поінформували ще в завкомі комсомолу. Вчиться на четвертому курсі вечірнього відділення Кіровоградського машинобудівного технікуму.

Георгіїв напарник, який тільки що нетерпляче поглядав у його бік, зараз уже ні на що не звертав уваги, окрім форм. Така зосередженість одразу стає зрозумілою, коли придивитись як народжується ливарна форма. Георгій відтискує одну її половину, а напарник — другу. Отож найменша затримка — і порушується ритм.

До кінця зміни ще півгодини. Вони спливають непомітно. Ловлю себе на думці: ніби уповільнились рухи бригадира, мабуть, стомився. Та акуратні прямокутники заформованої маси своєчасно лягають на конвейєр. Розумію, настільки точно розраховані кожен поворот тіла, порух рук, що закрий йому очі — нічого не зміниться.

— Ну й вигнали сьогодні! П'ятсот дев'яносто опок! І не наздоженеш, — так привітався Василь Немировський — заступник бригадира.

Він прийшов за двадцять хвилин до роботи. І зараз прийме зміну у бригадира. Та раніш заглянув у конторку майстра. Тут дізнався, що Георгій Дудник сьогодні виготовив на 140 опок більше норми. Але бригадир відтискував форми двох марок, а ось йому, Василю, повезло — на зміну дали лише одну марку. Тут же прикинув — є можливість обігнати Дудника.

І так щодня. Між членами бригади йде змагання за перевиконання змінних завдань, за якість кожної опоки. Вісім чоловік у комсомольсько-молодіжній і всі — кращі молоді робітники цеху. Вже потім Георгій розповів, що право працювати в їхній бригаді треба ще завоювати. Прискіпливо вивчають трудову і громадську характеристики кожного кандидата в колектив. Можливо, тому в бригаді, як правило, залишаються не на місяць чи два. Бригадир Георгій Дудник і його заступник Василь Немировський вважаються ветеранами. Обрали собі професію формувальників-ливарників одразу ж після армії в 1964 році. А ось комсомольці Володимир Янушов, Віктор Чучуменко і Володимир Порох стали їх колегами рівно рік тому. Та «новачки» ні в чому не поступаються досвідченим.

Ми з бригадиром зупиняємось неподалік од Володимира Янушова. Відривати його від роботи дійсно не варто, до того ж Георгій детально посвячує мене в таємниці формувальної справи.

— У нього сьогодні завдання — чотириста п'ятдесят опок. Зробить понад п'ятсот, — говорить впевнено, кивнувши в бік Володимира.

Ні на хвилину не виникає сумніву, що так воно й буде. Адже в руках цього кремезного юнака — та ж чіткість, той же ритм, впевнений і ощадливий до дрібниць, що і в бригадира.

А причин ощадити кожну хвилину в членів бригади чимало. На честь XXIV з'їзду КПРС вони взяли високі соціалістичні зобов'язання. І дотримувати слова тут стало непорушним правилом. На бригадних зборах вирішили: змінну норму виконувати щодня 120—130 процентів. Коментуючи цей пункт передз'їздівських зобов'язань бригади, майстер зміни комуністичної праці ливарного цеху ковкого чавуну Олексій Миколайович Сосєдкін сказав:

— За право називатись кращою у нас змагаються дві комсомольсько-молодіжні бригади. В минулому місяці його добились саме хлопці Георгія. Їх план нормовиробіток — сто сорок процентів, а бригади Віталія Корсунова — сто двадцять.

І далі, ніби підводячи риску багато разів продуманому, додає:

— Якби не ці бригади, їх вплив на молодь, я не впевнений, чи займала б наша зміна ось уже два місяці підряд перше місце по заводу в соціалістичному змаганні.

Георгій — люб'язний екскурсовод. Час від часу представляє своїх хлопців, вводить у тонкощі ливарної справи. Зупиняюсь поглядом на формі, що незрозуміло чому (для мене незрозуміло) розсипалась. А Георгій, ніби виправдовуючись:

— Буває... Хоча не повинно б. Ось учора всі опоки здали з першого пред'явлення. Підвів трошки Сашко Ліпінський — дуже складна марка йому дісталась.

Якщо врахувати, що за соціалістичними зобов'язаннями бригада мала здавати не менше 70 процентів бездефектної продукції, то 80—90 — це справжній успіх. Нелегкий для хлопців, але відчутний для плану цеху.

Увагу привернув ще зовсім молодий хлопчина, що вправно порався біля верстата.

— Толя Гладун, — рекомендує бригадир. — Наш вихованець. Два місяці як прийшов після закінчення профтехучилища, а в напарники його залюбки беруть найдосвідченіші, — продовжує з гордістю.

І знову в пам'яті спливають рядки бригадних зобов'язань: «Навчити передовим методам праці десять молодих робітників». Значить, свято тут бережуть робітничу заповідь: знаєш сам — навчи іншого.

Коротка обідня перерва о восьмій вечора. Нашвидку помивши руки, ливарники заповнюють літню їдальню. Крізь освітлені вікна бачу знайомі обличчя. Он Володимир Порох вже тримає в руках газету. Один по одному навколо нього збираються хлопці. Знайома картина — агітатор проводить чергову політінформацію.

Та хтось мигдем глянув на годинника — і спустіла зала їдальні. Знову дихнув на повні груди цехвелет. Люди зачаклували над вогнем і металом, щоб назавтра мувати нові машини.

О. БАСЕНКО,
спецкор «Молодого комунара».
Завод «Червона зірка».

ЧЕРГОВИЙ УРОК

Пройшли перші тури звітно-виборних зборів у первинних комсомольських організаціях району, які підбили підсумки роботи за звітний період. З допомогою секретарів комітетів комсомолу, виступів комсомольців вимальовується чітка картина життя тієї чи іншої організації, її успіхи і недоліки, досягнення і прорахунки. І як би не різнились за фаховим, освітнім чи кількісним складом окремі організації, проаналізувавши їх діяльність, уявляєш стан комсомольської роботи в районі. Адже стиль роботи первинних організацій багато де в чому визначається керівництвом з боку районного комітету комсомолу.

Вибори цього року проходять в обстановці особливого піднесення. І це цілком зрозуміло. За звітний період комсомольські організації доклали багато зусиль, щоб гідно зустріти 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Нині вони готують трудові дарунки XXIV з'їздові КПРС.

Можна з певністю сказати, що за звітний період зросла трудова й політична активність комсомольців. Сьогодні на зборах називають кращих представників на трудовому рубежі — свинарку з колгоспу імені Крупської Ліду Ярову, яка домоглась доброго приросту живої ваги поросят по 450 грамів на кожну голову при зобов'язанні 400 грамів, механізаторів цього ж колгоспу Миколу Цюру, Анатолія Нежнього, Анатолія Дзему, які виконують норми виробітку на 110—135 процентів, доярок з колгоспу «Росія» Любу Громадську, Віру Чмир, Надію Ногань, Галину Шумейко, ланкову Марію Маган з колгоспу «Прогрес», шофера Василя Бака з цього ж колгоспу та багатьох інших.

Піднесенню трудової активності сприяв Ленінський залік, який організовано пройшов у первинних організаціях району. Комсомольці і молодь не тільки вивчали теоретичну спадщину вождя революції, а й брали на себе підвищені соціалістичні зобов'язання по гідній зустрічі 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Зараз у комсомольських організаціях, як відмічалось на зборах, йде підготовка до здачі першого етапу Ленінського заліку в жовтні.

Однією з форм політичного гарту радянської молоді є заняття в системі комсомольської політосвіти. На зборах відзначалось, що майже всі комсомольці минулого року навчались в політичних гуртках. Підбито підсумки занять, затверджено пропагандистів. До нового навчального року комсомольські організації підготовлені.

Про стан комсомольської роботи в первинних організаціях свідчать ті питання, які розглядались на комсомольських зборах протягом звітного періоду. Ось деякі з них: «Про роль комсомольців у розгортанні соціалістичного змагання» (колгосп імені Крупської); «Про підсумки липневих Пленумів ЦК КПРС та ЦК КП України і завдання комсомольської організації по дальшому розвитку сільського господарства» (колгосп «Прогрес»); «Швидко і без втрат зібрати урожай» (колгосп «Росія») та інші. Це свідчить про те, що комітети комсомолу направляли свою роботу згідно з рішеннями партійних організацій, виходячи з вимог часу.

Розуміючи важливу роль механізаторського всеобучу, комсомольські організації направляли молодь на навчання механізаторським професіям. Так, лише з колгоспу «Прогрес» у технікуми і училища механізації сільського господарства направлено шість комсомольців.

Багато хорошого зробили комсомольські організації району. Це і озеленення територій, і комсомольські суботники, прочитані комсомольцями лекції, залучення молоді до навчання тощо.

Разом з тим, як відзначалось на зборах, у роботі первинних організацій мали місце істотні недоліки. Однією з ділянок роботи, яка потребує корінного поліпшення, є діяльність штабів «Комсомольського прожектора». До випуску стінівок, і то дуже рідко, звели свою роботу «прожектористи» колгоспів «Прогрес» і «Росія», зовсім не проводили рейдів дозорці колгоспу імені Крупської.

Не всюди на достатньо високому рівні культурно-масова робота. Якщо в колгоспі імені Крупської аматори сцени — комсомольці поставили 8 концертів для трудівників села і району, тут регулярно діють гуртки художньої самодіяльності, впроваджуються нові обряди, то цього не можна сказати про роботу Будинків культури колгоспів «Росія» та «Прогрес». Як відзначалось на звітних зборах комсомольців колгоспу «Прогрес», «зовсім перестали працювати наші драматичний і хоровий гуртки, а це свідчить, що участь у мистецькому житті села беруть одиниці». Ще гірші справи в Будинку культури колгоспу «Росія», де взагалі в останній час немає художньої самодіяльності. Звертає на себе увагу і поведінка молоді на так званих вечорах відпочинку, де все зводиться до танців. Тут можна побачити молоду людину напідпитку, нетактовну поведінку хлопців.

Хочеться наголосити ще на такому. На звітно-виборних зборах, як правило, згадувалось лише про доручення членів комітету комсомолу. Про доручення рядових комсомольців мало говорилось. Варто подумати, чи не є це однією з причин низької активності окремих комсомольців.

Ми розглянули роботу лише трьох первинних організацій району — колгоспів «Росія» (секретар комітету комсомолу М. Черниченко), «Прогрес» (В. Цимбал), імені Крупської (А. Яровий). Можна впевнено сказати, що комсомольські організації району провели велику роботу по піднесенню політичної і трудової активності молоді, по вихованню її як майбутньої зміни старшому поколінню. В районі 46 первинних комсомольських організацій (не враховуючи шкільних). У роботі кожної є свої досягнення і недоліки. Думається, що працівники райкому комсомолу врахують все цінне, узагальнять досвід, вивчать недоліки, щоб усунути їх. Адже звітно-виборні збори — це не тільки аналіз роботи первинної організації, а й серйозний урок для працівників райкому.

Б. КУМАНСЬКИЙ.

Олександрійський район.

РЯДОВА

Сутінки вересневого вечора спадали на землю. Сонце ховалось за горизонт, десь там, вдалині, за лісосмугою. На польовий стан після трудового дня з'їжджалися на своїх тракторах механізатори. Час на спочинок. Вимикаються розжарені мотори. Хлопці зібралися біля бригадного будиночку. Сідають на лави, запалюють цигарки.

Відкрив свій блокнот секретар колгоспної партійної організації Іван Тимофійович Костюченко, щось вдумливо підраховував. Поруч присів обліковець з паперами.

— Засіяли вже озимі? — запитав я.

— Ще кілька днів тому, — каже керуючий другим відділенням господарства Микола Телих. — Скільки там уже посіяно, комісаре? — звернувся Телих до секретаря парторганізації.

Той підвів голову.

— 1370 гектарів.

Запитую, скільки агрегатів сіяло і хто відзначився у праці.

— Чотири, п'ять... сім агрегатів, — мовить Костюченко. — Нас радують успіхи комсомольсько-молодіжного агрегату Віктора Бершадського. Сівальниками у нього працювали Василь Удовенко та Володимир Мельник. Вчасно підвозив посівний матеріал водій Микола Здоровець. При денній нормі 33 гектари хлопці сіяли по 40—48 гектарів.

— На вашу думку, що сприяло злагодженій роботі передового агрегату?

— Передусім — свідомість людей, розуміння свого хліборобського обов'язку. По-друге — моральне і матеріальне заохочення.

Хвилину помовчали. Я глянув на годинник. Сутінки ставали все помітнішими. Поруч, у лісосмузі, завели свою пісню цвіркуни.

— Коли ж Валентина приїде? — запитую.

— Ось-ось з'явиться. Вона повезла зелену масу телятам. Це остання ходка, — сказав хтось із трактористів.

Механізатори вже знали, що я приїхав у колгосп, щоб зустрітися із Валентиною Телих — молодою трактористкою, делегаткою республіканського комсомольського з'їзду.

У другому кінці польового стану загуркотів трактор.

— Вона їде, — сказав обліковець.

«Беларусь» зупинився. З кабіни жваво вискочила худорлява дівчина у робочому комбінезоні. Підійшла, привіталась і присіла поруч. Я вдивляюсь

Світлана Винокурова закінчила училище радянської торгівлі і прийшла за прилавок магазину № 5 у місті Кіровограді. І з перших днів заслужила повагу в колективі і в покупців. А в цьому році дівчина стала студенткою Криворізького філіалу Донецького інституту радянської торгівлі.

На знімку: Світлана Винокурова.

Фото Г. Толока.

Звіти і вибори в комсомолі

ЩОБ ПЕРЕЙТИ РУБІКОН

НЕ ТАК давно мені довелось побувати в одній із шкіл Олександрійського району. Розговорився з учителями. Навчальний рік тільки-но розпочався, проте розкачуватись їм не доводилося. Введення нових програм, все зростаючі вимоги до методики викладання, до рівня теоретичних і практичних знань вимагало від учителів надбиякого напруження. Говорили про навчальні плани, про недостатню кількість методичної літератури.

— Знаєте, я в школі ось уже третій рік буду працювати і помічаю, що кожного року викладати все важче, — сказала молода вчителька, — але, — вона замислилась, посміхнулась про себе, — цікавіше, тому що значно зріс кругозір учня і часто-густо не треба зупинятись на давно відомих істинах, а вести мову про дійсно серйозні питання, відчуваючи, що тебе розуміють.

Молода вчителька розповіла, як їй у минулому навчальному році довелось ніяковіти кілька разів перед усім класом, бо не змогла відповісти на питання учнів, як вона вліпку студіювала десятки наукових праць з різних питань.

— Бо чого гріха таїти, не часто ми в інституті відхилялись від навчального курсу, щоб вивчити трохи більше, — закінчила вона.

І тривога молодої вчительки була зрозумілою. Дійсно, невпинний і, майже, фантастичний потік інформації, який приходить до учня багатьма каналами, до якої він, треба сказати, особливо чутливий, вимагає від вчителя надбиякої освіченості і не тільки суто по-своєму фаху. І це необхідно, перш за все, для того, щоб привести оту отриману учнем інформацію у належну систему, направити її у потрібне русло. Така постановка питання (а іншою бути не може) вимагає сьогодні від вчителя постійного вдосконалення методів і форм викладання, щоденного поповнення і поглиблення власних знань. І вузи, в яких готуються майбутні педагогічні кадри, не можуть до цього не прислухатись.

І зовсім не випадково одному з студентів філологічного факультету Кіровоградського пед-інституту на факультетських звітно-виборних комсомольських зборах нагадали про те, як він, проходячи практику, не зміг ані слова відповісти на прохання учня розповісти про Поля Сартра. То, можна сказати, було досить симптоматичне нагадування, бо на звітно-виборних зборах факультетів, які недавно закінчились у інституті, найголовнішим було питання про ідейно-теоретичний рівень майбутніх вчителів.

Звітно-виборні збори проходили під знаком Ленінського ювілею. Студенти запросили на збори Героїв Радянського Союзу і Героїв Соціалістичної Праці, ветеранів комсомолу. Проте ця урочистість не відволікала уваги комсомольців від назрілих проблем, а навпаки, викликала активність, змушувала серйозно аналізувати всі прогалини минулого звітного року.

Яскравим підтвердженням тому є довгенький-таки список досить слушних зауважень, висловлених на цих зборах. Зараз він аналізується у комітеті комсомолу, в ректораті і парткомі інституту. Дещо вже по цих зауваженнях зроблено. От, скажімо, на зборах філологічного факультету йшла мова про відсутність театральної студії, яка допомогла б студентам не тільки пробувати свої сили на сцені, а й, водночас, сприяла б вихованню естетичного смаку, поширенню загального культурного рівня. Зараз така студія вже створена і готує невелику програму з окремих сцен, з якою виступить на ювілеї Карпенка-Карого. Це, звичайно, добре. Така оперативність, щоправда, викликає деякі побоювання, адже йдеться про творчість, про мистецтво. Та будемо сподіватись, що студенти та їхні наставники на цьому поприщі знайдуть себе.

А поки що зосередимо увагу на головних, так би мовити, ключових зауваженнях, висловлених комсомольцями на своїх звітно-виборних зборах. Вони допоможуть у великій мірі виявити той основний напрямок, на якому базується робота і факультетських організацій, і комітету комсомолу.

Йшлося, перш за все, про Ленінський залік. Можна сказати, що в цілому пройшов він добре на всіх факультетах. Студенти охоче вивчали теоретичну ленінську спадщину, брали активну участь в її пропаганді, 84 лектори прочитали до 50-річчя виступу Леніна на III з'їзді комсомолу вже чимало лекцій у школах міста і області. Та подекуди загалом не звертали серйозної уваги на окремих комсомольців, які не відвідували занять у гуртках, недобросовісно готувались до лекцій, що їм доручали читати.

Та, мабуть, чи не найбільша тривога відчувалась, коли мова йшла про так званого «середняка», на якого звикли дивитись крізь пальці. З однією трійкою у минулому навчальному році було 198 студентів. Значна кількість студентів мала чимало трійок.

Важливо, щоб кандидатів у трійочники до вузу потрапляло менше. Ось тому спеціальний штаб, який створений при комітеті комсомолу, займався виявленням серед абітурієнтів здібних для навчання в інституті хлопців і дівчат.

— Так, це такий «шлагбаум», перейти який ще до вступних іспитів нелегко, — розповідає секретар комітету комсомолу інституту Валерій Мішура. — Але буває й інше. Є у нас такі абітурієнти, що приходять за путівками обкомів комсомолу. Звичайно, ставимось ми до них уважно. Та ось факт, над яким треба замислитись. Цього року за путівками Дніпропетровського обкому ЛКСМУ до нас приїхало 11 хлопців і дівчат. Вступило з них тільки двоє. Четверо на вступних іспитах одержали двійки, двоє не пройшли по конкурсу, а троє зовсім не з'явились. Це наштовхує на думку, що товариші, які видавали путівки, поставились до цієї справи формально, не подумали навіть про свій авторитет.

Не менш важливою причиною трійочництва є невміння організувати самостійну роботу. З цим боротися можна і треба. І газета «Радянський студент» друкує методичні вказівки щодо цього, старшокурсники-відмінники навчання на спеціально відведених годинах діляться досвідом.

Дійовою, як відзначали на зборах, виявилась система комсомольських доручень, яка допомагає виховувати активність, ініціативу, формувати кругозір майбутнього вчителя. Це вже випробувана форма роботи, вона виправдала себе. Але і її можна вдосконалити, зробити чіткішою і більш дійовою. От, скажімо, цього літа командири будівельних студентських загонів виявились малопідготовленими до такої ролі і часто-густо не справлялися з покладеними на них обов'язками. Таке зауваження висловили комсомольці фізико-математичного факультету. І комітет комсомолу інституту, прийняв його до уваги, намітив уже в жовтні провести заняття з командирами загонів.

На зборах кожного факультету йшла мова про замкненість роботи факультетів, про необхідність налагодження взаємозв'язків. Ця зацікавленість студентів була зрозумілою, адже йшлося про взаємне збагачення. Виходить так, що фізмат проводить диспути, обговорення для себе, філологи — для себе. На факультеті іноземних мов провадять диспути на тему «Мистецтво і людина». А на фізфакультеті про нього і не знають.

Всі ці та багато інших питань і склали отой список зауважень і думок, які виникли на звітно-виборних комсомольських зборах факультетів.

— Аналізуючи їх, — говорить Валерій Мішура — ми прийшли до висновку, що треба всі оці роздрібнені елементи привести у чітку систему громадської підготовки студентів, у якій би ясно вирізьбилась основна лінія роботи комітету комсомолу. І дещо в цьому питанні ми вже робимо.

Така активність і зацікавленість на зборах комсомольців, оперативність комітету комсомолу, який працює, як то кажуть, по гарячих слідах, радує. Хочеться тільки, щоб ця активність комсомольців вийшла за рамки зборів і вилилась у конкретну роботу.

М. СЕРДЮК.

м. Кіровоград.

СВЯТО НА ВУЛИЦІ ГЕРОЯ

Минуло 50 років від дня загибелі славного нашого земляка, революціонера Івана Спиридоновича Компанійця, ім'я якого з 1921 року носить колишня вулиця Пашутинська в Кіровограді.

Позавчора у Кіровограді відбувся мітинг з нагоди відкриття пам'ятної меморіальної дошки. На ній викарбувано: «Цю вулицю названо ім'ям активного борця за встановлення Радянської влади на Єлисаветградщині І. С. Компанійця (1872—1920 рр.)».

Син революціонера Григорій Іванович схвильовано сказав: «Від імені синів і внуків дякуємо нашій партії та землякам - кіровоградцям за ту увагу, яку проявили земляки мого батька, вшановуючи його пам'ять». Потім піонери шкіл міста несуть квіти до могили, де похований Іван Спиридонович.

Цього ж вечора в клубі імені Калініна відбувся пам'ятний вечір, присвячений І. С. Компанійцю.

Перед присутніми виступив працівник обласного Товариства охорони пам'ятників історії та культури Л. Папченко. В своєму виступі доповідач розповів про життєвий і революційний шлях І. С. Компанійця, ознайомив присутніх з деякими архівними документами, які свідчать про активну боротьбу Івана Спиридоновича на військовому та трудовому фронтах, зачитав листи його соратників А. Нюренберга (колишнього редактора місцевої газети) та І. Урсатьєва (учасника Канізького повстання). Потім виступив колишній військовий комісар Канізького повстання, делегат IV повітового з'їзду Рад тов. Трембовецький. Він розповів про Івана Спиридоновича, як про здібного агітатора, полум'яного трибуна.

На вечорі виступили також директор школи № 31 Б. А. Торянник, внук нашого земляка, доктор історичних наук, заступник редактора Української Радянської Енциклопедії І. І. Компанієць.

Л. ВЕНГЕРОВСЬКИЙ.

ПРОСЛАВЛЕНОЇ ГВАРДІЇ

у сірі очі, засмагле обличчя.

Зав'язалась бесіда, з якої я довідався, що Валентина Телих у 1965 році після закінчення 11 класів подалася до Бобринецького училища механізації.

— Мені приємно було бачити жінок на тракторі. В душі я їм заздрила. Згадала Олену Кулик, Пашу Ангеліну... О, недарма обрали вони в житті цю романтичну професію, — задумливо каже Валентина.

Ось так п'ятий рік трудиться дівчина трактористкою в рідному колгоспі імені Свердлова Бобринецького району.

Виконує в основному транспортні роботи. Доставляє зелену масу, воду для обприскування саду. Валин «Беларусь» можна бачити біля комбайнів, сівальних агрегатів, на тваринницьких фермах. І вантажі з нетерпінням ждуть, їм раді, як і раді посмішці дівчини. В колективі Валю всі поважають за твердий характер, наполегливість, за невтомну працю.

Колгосп нещодавно придбав новий трактор. Правління, партійне бюро вирішили дати його Валентині Телих.

— Мені більше старий до вподоби, звикла я на ньому, та й бігає він прудко... Віддайте новий комусь із ветеранів, хто довго працює механізатором...

Наша розмова заходить про місце молодого механізатора в сільському господарстві, умови, в яких доводиться працювати, ставлення керівників господарств до механізаторських кадрів.

Мене цікавить: чому в колгоспі імені Свердлова, та й в усьому Бобринецькому районі трудиться тільки одна дівчина-механізатор.

Валентина пояснює, що професія механізатора не тільки чоловіча, але й жіноча. Шкодує, що деякі дівчата закінчують училища, але за кермо трактора не сідають, тікають із рідного села у місто. Працюють де завгодно, не по своїй спеціальності, аби в місті...

— Для того, щоб молодь залишилась і працювала в селі, — продовжує Телих, — велику роль тут відіграють правління колгоспу, партійна організація, комсомольська. Окремі керівники з недовір'ям ставляться до молоді, не створюють їй умов для праці, відпочинку.

Валентина охоче розповідає про своє село Полум'яне, про його трудівників. В її голосі звучить тривожна нотка: молоді мало в селі. Хлопці після армії теж не дуже охоче повертаються в колгосп. Та і в їхній тракторній бригаді не вистачає добрий десяток механізаторів.

— Навіть соромно говорити, — каже Валентина, — що в селі до цього часу не збудували добротного клубу, де б молодь могла збиратися. У старій хаті тричі на тиждень крутять кінофільми. Це як світло є, а буває, вийде з ладу дизель і тижнями у селі темно, хоч у піжмурки грай.

Не виявляє турботи правління колгоспу і про будівництво житла. Зводяться тваринницькі ферми, складські приміщення, споруджується дорога в село, а ось про житло нікому подумати. Постає питання: де ж зупинитися молодому спеціалістові, де ж проводити своє дозвілля?

Деякі механізатори розраховуються і йдуть працювати в будівельні, шляхові організації, туди, де більш висока оплата праці. В господарстві сталося так, що на важких гусеничних тракторах нижчі заробітки, ніж на колісних. А як відомо, на гусеничних тракторах цілорічно працювати не будеш, а колісні зайняті цілий рік. Ось ці вади і відштовхують молодь від села. Хлопці і дівчата йдуть працювати до вмілого господаря, туди, де висока організація праці, де краще вирішуються житлові і побутові умови, де не так помітні праці між містом і селом.

— У виборі своєї професії, — продовжує молода трактористка, — я не помилилася. Мені приємно було представляти на республіканському комсомольському з'їзді механізаторську сім'ю орденоносної Кіровоградщини. Високе довір'я я виправдаю своєю невтомною працею. Я комсомолка і XXIV з'їзд рідної партії зустріну з більш високими виробничими показниками у праці.

...Ось в цих простих словах вся вона — трактористка Валентина Телих, рядова прославленої механізаторської гвардії.

В. САНДУЛ.

с. Полум'яне Бобринецького району.

ХРОНІКА КУЛЬТУРНОГО ЖИТТЯ

ЛЬВІВ. «По ленінських місцях» — так називається пересувна виставка робіт заслуженого діяча мистецтв УРСР Г. Г. Черняваського, яку розгорнуто в музеї українського мистецтва. Вона користується великою популярністю у відвідувачів.

* * *

ХАРКІВ. При обласному Будинку художньої самодіяльності профспілок створено міський клуб любителів гітари. Його учасники не тільки вдосконалюють майстерність гри на цьому інструменті, а й вивчають історію музики, виступають з концертами перед трудящими.

* * *

МИКОЛАЇВ. В обласній державній бібліотеці імені О. Гмирева є відділ обслуговування працівників сільського господарства. У ньому близько 20 тисяч томів спеціальної літератури, передплачується понад 40 сільськогосподарських журналів. Відділ регулярно інформує своїх читачів про нові надходження, оперативно виконує замовлення.

(РАТАУ).

Московський цирк «Шапіто» — в Кіровограді.

● Під куполом цирку — Тетяна Казлаускені.

● Високий темп у велофігуристів.

● Під куполом цирку — дресировані коні і свині.

Фото В. КОВПАКА.

ДЛЯ МОЛОДІ — ВСЕ

ПІДГОТОВКА підростаючого покоління до трудового життя, виховання у молоді прагнення бути корисною Вітчизні — ось що складає основний зміст роботи з молодими читачами в Світловодській міській бібліотеці № 1, якою завідує П. Н. Попова. Її працівники добре розуміють велику і значущу роль книги в повсякденній боротьбі за нову людину. Ось чому вони активно пропагують її серед читачів, особливо серед молоді.

До послуг відвідувачів понад 36 тисяч книг. У фонді широко представлено твори класиків марксизму-ленінізму та літературу про їх життя і діяльність, книги про історію нашої партії і держави, видатних діячів минулого і сучасного, ратні подвиги славного комсомолу, художня література, виробнича, навчальна тощо.

Близько 1000 читачів бібліотеки — молодь віком від 16 до 23 років. Враховуючи це, бібліотека комплектується молодіжними серійними виданнями: «Герои и подвиги», «Время и люди», «Молодежная», «Тебе в дорогу, романтик», «Литература и ты», періодичними виданнями «Молодой коммунист», «Ровесник», «Кругозор», «Юность», «Молодая гвардия», «Военные знания», «Смена», «Техника молодежи» та багато інших.

Вивчення інтересів і задоволення запитів молодих читачів працівники бібліотеки вважають своїм найважливішим обов'язком. Цю роботу почали проводити більш змістовно і плідно після створення молодіжної кафедри на абонементі.

Завідуюча абонементом Н. П. Паскевич та бібліотекар К. І. Мінаєва постійно шукають нові форми вивчення інтересів читачів і нові засоби допомоги їм у виборі книги. Індивідуальні бесіди, спостереження, анкети, аналіз формулярів, відгуки на прочитані книги, спілкування з молоддю на виробництві, в побуті дають багатий матеріал бібліотекарям для організації послідовної роботи з цією категорією читачів.

Добрим помічником бібліотекаря в цій справі є «Картотека читацьких інтересів» і «Картотека професій».

З метою диференційованого обслуговування молоді на абонементі виділено 2 читацькі групи: працююча молодь (з підгрупами по основних професіях — слюсарі, токарі, електрики) і учні 8—10 класів.

Розкриттю фонду і пропаганді його сприяють книжкові виставки літератури різної тематики. Більшість з них адресована молоді: «В. І. Ленін і молодь», «Нам будувати комунізм», «Ми носимо ім'я Леніна», «За єдність комуністичної молоді», «Візьми в товариші мистецтво» та ін.

Нещодавно бібліотека провела з молодими виробничниками тематичний вечір «Слава труду». Перед присутніми виступили ветерани праці, будівники перших п'ятирічок, герої праці. Вони передали естафету молоді, яка дала клятву міцно тримати в руках прапор, увінчаний трудовою славою старшого покоління. Бажаним гостем вечора була книга. Про її роль у житті людини говорили в своїх виступах і ветерани праці, і молоді виробничники. Багато цікавих книг експонувалось на книжковій виставці «Воля и труд человека дивные дива творят».

Із старшокласниками часто відбуваються розмови про майбутні життєві шляхи, проводяться диспути на тему: «Ким бути?», «Чи може мрія стати дійсністю» тощо.

В роботі бібліотеки з молоддю важливе місце займає пропаганда книг про нашу Батьківщину, про свій рідний край, про чудове місто над морем з поетичною назвою Світловодськ, його кращих синів і дочок. Саме з любові до краю, де народились і виросли дівчата і хлопці, де вони живуть, працюють, вчаться, починаються глибокі джерела патріотизму.

Розповідаючи молоді про той чи інший період з життя свого краю, про його славетних людей, Поліна Никифорівна Попова та інші працівники бібліотеки одночасно знайомлять юнь з книгами по темі, рекомендують прочитати найцікавіші з них.

Весь арсенал своїх засобів, всі форми індивідуальної і масової роботи бібліотека успішно застосовує для пропаганди радянської літератури, зокрема української, серед молоді, для розвитку художнього смаку у юнаків і дівчат. Слід відмітити, що бібліотека добре укомплектована кращою художньою літературою, книгами і журналами з питань мистецтва. Для любителів поетичного слова барвисто оформлено декілька полиць під заголовком «Поезія — музика душі». До знаменних дат з життя письменників і діячів мистецтва оформляються книжкові виставки, альбоми, організовуються літературні і тематичні вечори. Так, спеціально для молоді проведено вечір пам'яті Миколи Бірюкова «Комсомольське серце», вечір «Зустріч з піснею М. Ісаковського».

Позитивним у роботі з молоддю є й те, що бібліотекарі несуть книгу і на місця відпочинку. В літні місяці працює філіал читального залу в міському парку ім. Т. Г. Шевченка. Молодь із задоволенням читає тут журнали, збірники віршів, оповідань. І хоч бібліотекар працює 3—4 години, видає їм по 40—50 книг і журналів кожного разу.

Працівники бібліотеки роблять усе можливе, щоб молодь бачила у книзі свого найкращого друга.

А. СОХРАННА,
методист обласної бібліотеки ім. Н. К. Крупської.

Я ВЕЧЕРЯВ У ПОЛІ

Я вечеряв у полі
На пахучій стерні,
А кухарочка Оля
Насипала мені.

Насипала гарячі
Галушки степові.
В неї очі, неначе
Ті волошки з-під вій.

Подивлюсь на волошки:
Голубі ж, голубі ж...
І кажу їй: «Ще трошки...»
І припрошую: «Їж...»

Так вечеряв я в полі
На пахучій стерні,
А кухарочка Оля
Насипала мені.

М. ПИРОЖЕНКО,
член обласного літературного об'єднання.

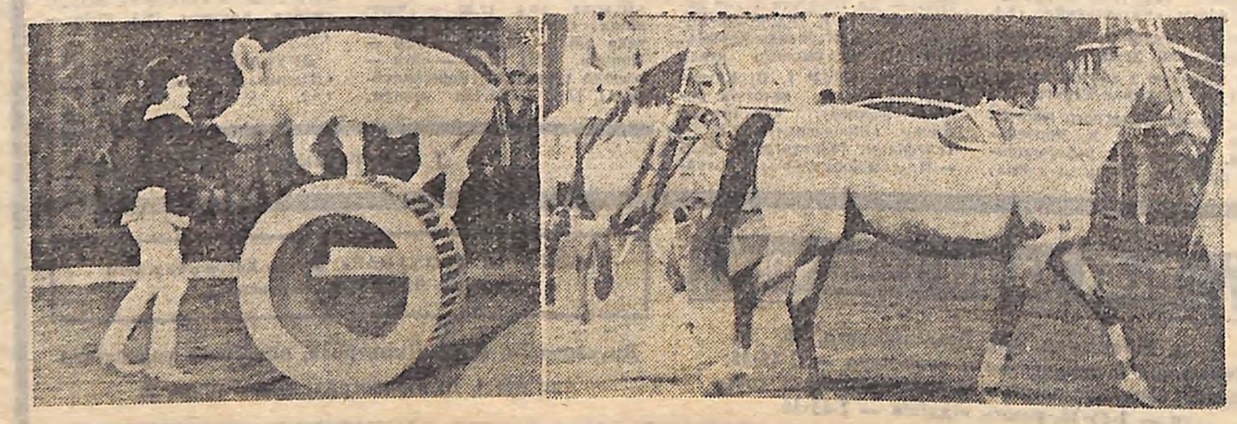

Спорт

Старти марафонців

Кіровоградські марафонці Григорій Манойленко, Володимир Буть, Сергій Іоненко та Микола Малецький в місті Вяндра брали участь у відкритій першості Естонії. Найкраще виступив студент факультету фізичного виховання Кіровоградського педінституту В. Буть, який подолав дистанцію за 2 години 28 хвилин 31 секунду. Він вперше виконав норму кандидата в майстри спорту. Викладач фізвиховання з Компаніївського району С. Іоненко вперше виконав норму першого розряду. В командному заліку наші земляки на п'ятому місці.

О. ШВАРЬОВ.

„ЗОРЯ" НЕ ЗНАЄ ПОРАЗОК

Позавчора було зіграно три матчі чемпіонату країни з футбола серед команд вищої групи класу «А». Знову порадувала своїх прихильників ворошиловградська «Зоря»: вона перемогла в Єревані «Арарат» (1:0) і, набравши 30 очок, перемістилася на 4-е місце в турнірній таблиці. Футболісти ЦСКА виграли у динамівців Києва (1:0), а динамівці Тбілісі — у армійців Ростова-на-Дону (2:0).

Не було нічиїх і в зустрічах, що пройшли на день раніше. Кутаїське «Торпедо» зазнало поразки в Москві від «Динамо» (1:5), а одеський «Чорноморець» — в Ленінграді від «Зеніту» (1:4).

● Найбільш улюблений вид спорту учениці шостого класу Кіровоградської СШ № 24 Віти Паньковської — настільний теніс. Вона — кандидат до збірної команди школярів України в молодшій віковій групі.

● На змаганнях центральної республіканської ради ДСТ «Авангард» кіровоградський важкоатлет Юрій Овчаренко (щонайлегша вага) став бронзовим призером серед юніорів.

На фото: Ю. Овчаренко на тренуванні.

Фото **Г. Толока.**

ПРИГОДИ

НЕ ЗАЛИШИЛИ В БІДІ...

Михайло Ектов і Віталій Мартиненко напередодні навчального року їхали автобусом Бобринець — Кіровоград в Світловодську школу-інтернат. У чеканні світловодського автобуса хлопцям довелося бути на кіровоградському автовокзалі до світанку.

Знайшовся, як і буває в таких випадках, супутник, який назвав себе Миколою. І хоч був він набагато старший від хлопців, пропонував їм цигарки і навіть вино. Вони сиділи разом, довіряли один одному свої речі, разом проходжалися, відганяючи сон.

Потім Михайло і Віталій пішли подивитися розклад руху автобусів, а чемодани залишили під нагляд новому знайомому. Коли ж через п'ять хвилин хлопці повернулись, ні чемоданів, ні Миколи вони не побачили. Учні обійшли всі приміщення, але супутника не знайшли. Підлітків охопив відчай: адже в чемоданах були не тільки необхідні речі, а й документи.

І хтозна чим це все кінчилося б, якби не комсомолки Катя Іванова і Люба Кокуленко — робітниці Аджамського райхарчокомбінату. Вони і підказали, куди пішов Микола з чемоданами.

Довелося звернутись до працівників транспортної міліції. Катя і Люба погодились допомогти органам розшуку, адже вони добре запам'ятали прикмети Миколи. Дівчата до ранку обходили привокзальну площу, громадські місця.

Нарешті, коли почали ходити міжміські автобуси, Катя і Люба запримітили злодія. Він був уже без чемоданів, в іншому светері. Переконавшись, що вони не помилились, дівчата сповістили міліцію. Микола був затриманий і після недовгої суперечки зізнався у крадіжці. Він показав місце, де викинув украдені чемодани (частину речей, в тому числі і светер, він одягнув на себе).

Затриманим виявився Науменко Микола, 1929 року народження, особа без певного місця проживання і занять.

Коли Каті Івановій і Любі Кокуленко працівники міліції висловили подяку за допомогу, вони просто відповіли:

— Ну що ви, хіба можна залишати товаришів у біді...

І. КУКАЛОВ,
майор міліції.

ТЕЛЕЕКРАН

● ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД

ПОНЕДІЛОК, 28 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 11.00 — Телевісті. (К). 11.10 — Художній фільм «Котовський». (К). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 Телевізійний день, присвячений 125-річчю з дня народження І. К. Карпенка-Карого. Виступ голови обласного ювілейного комітету В. К. Чернецького. Спецвипуск інформаційної програми «День за днем», (Кіровоград). 18.20 — Кіножурнал (Кіровоград). 18.30 — до 125-річчя з дня народження І. К. Карпенка-Карого. Кінорепортаж «Хутір Надія». «В сузір'ї талантів». Розповідає письменник М. К. Смоленчук. (Кіровоград). 19.00— Програма «Час». (М). 19.30 — До 125-річчя з дня народження І. К. Карпенка-Карого. «Три брати». (К). 20.30 — «Читаючи ваші листи». (К). 21.00 — Чемпіонат СРСР з хокея. «Спартак» (М). ЦСКА (М). 21.45 — До 125-річчя з дня народження І. К. Карпенка-Карого. «Мій Карпенко-Карий». Виступ заслуженого діяча мистецтв УРСР І. В. Казнадія. «О земле, велетнів роди...» Концерт. «Поетичний вінок». (Кіровоград). 22.35 — Телефільм. (Кіровоград). 23.05 — На чемпіонаті світу з волейбола. Фінал. Чоловіки. (Болгарія), 23.50 — Телевісті. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 18.30 — Таланти твої, Україно. (Харків). 21.45 — Художній фільм «Картковий дім». (М).

ВІВТОРОК. 29 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 10.05 — Новини. (М). 10.15 — У світі тварин. (М). 11.35 — Шкільний екран. Фізика для учнів 6 класу. «Молекули і молекулярний рух». (К). 12.00 — Телевісті. (К). 12.10 — Телефільм «Псков». (К). 12.30 — Чемпіонат СРСР з хокея. «Спартак» (М) — ЦСКА. 13.20 — Новини. (М). 17.00 — «Ми — молода гвардія». (Ворошиловград). 17.30 — Бесіда лікаря. «Профілактика дитячих захворювань». (К). 17.40 — Телевісті. (К). 18.00 — Українське кольорове телебачення. Для дітей. «Олівець-Малювець». (К). 18.30 — Ленінський університет мільйонів. Бесіди про партію. (М). 19.00 — До 125-річчя з дня народження І. К. Карпенка-Карого. Говорять учасники ювілейної міжвузівської конференції. (Кіровоград). 19.30—Кіножурнал. (К). 19.40 — Театральна вистава. (К). 22.10 — Програма «Час». (М). 22.40 — «Шлях на велику сцену». Концерт. (К). 23.20 — Телевісті. (К).

ДРУГА ПРОГРАМА. 19.00 — «Ніжинські мелодії». Концерт. (К).

Т. в. о. редактора А. КРЯТЕНКО.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.
Телефони: відповідального секретаря — 2-45-35, відділу військово-патріотичного виховання і спорту — 2-45-35, решти відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОММУНАР» орган Кировоградского обкома ЛКСМУ г. Кировоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

БК 01410. Індекс 61197. Зам. № 4796. Тираж 49 200.

Куди йти навчатися?

Харківський інститут механізації і електрифікації сільського господарства

оголошує прийом студентів

на перший курс факультету заочного навчання з спеціальностей: механізація сільського господарства, електрифікація сільського господарства.

Заяви приймаються з 1 жовтня по 15 грудня 1970 року.

Вступні екзамени в період з 1 грудня по 31 січня 1971 року.

оголошує прийом слухачів на 1970—1971 навчальний рік на підготовче відділення з відривом від виробництва.

Підготовче відділення готує слухачів для вступу в інститут з таких спеціальностей: механізація сільського господарства, електрифікація сільського господарства.

Строк навчання — 8 місяців.

Прийом заяв з 1 жовтня по 10 листопада 1970 року.

Початок занять з 15 грудня 1970 року.

За довідками звертатися на адресу: м. Харків, 50, Московський проспект, 45, Харківський інститут механізації і електрифікації сільського господарства, кімната, 12.

РЕКТОРАТ.

ОЛЕКСАНДРІЙСЬКЕ МІСЬКЕ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ УЧИЛИЩЕ № 1

оголошує додатковий набір учнів

на 1970—1971 навчальний рік

Училище готує висококваліфікованих робітників з таких спеціальностей:

СЛЮСАРІ МЕХАНОСКЛАДАЛЬНИХ РОБІТ (приймаються особи з освітою за 8 класів);

СЛЮСАРІ-РЕМОНТНИКИ (приймаються особи з освітою за 8 класів); ТОКАРІ (приймаються особи з освітою за 10—11 класів).

Для вступу в міське ПТУ № 1 учні подають приймальній комісії такі документи: заяву, свідоцтво про освіту, паспорт або свідоцтво про народження, характеристику зі школи, автобіографію, довідку про стан здоров'я, довідку з місця проживання і про склад сім'ї, сім фотокарток розміром 3×4 см, медичну довідку про прищеплення.

Вступаючі проходять медичну комісію.

Зараховані до училища забезпечуються:

на базі 8 класів з дворічним строком навчання, триразовим безплатним харчуванням, вихідним і робочим обмундируванням і взуттям;

на базі 10—11 класів з однорічним строком навчання, стипендією в розмірі 23 крб. 50 коп.

Всі учні одержують 33 проценти від заробітної плати під час занять в училищі.

До училища приймаються юнаки і дівчата віком від 15 років і старше, демобілізовані воїни Радянської Армії.

Гуртожиток надається тільки юнакам.

АДРЕСА УЧИЛИЩА: м. Олександрія, мікрорайон Жовтневий, вул. Ватутіна, № 1, телефон АТС № 9, міське ПТУ № 1.

ДИРЕКЦІЯ.